

6 Ιουλίου 2014

Hellen Keller: η τυφλή και κωφάλαλη που «είδε», «άκουσε», «μίλησε»...

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

ΓΡΑΦΕΙ Η ΜΑΡΩ ΣΙΔΕΡΗ

Στον πρώτο χρόνο της ζωής της λόγω ασθένειας (πιθανότατα οστρακιάς) έχασε όραση, ακοή και δυνατότητα ομιλίας! Ξαφνικά η φύση την καταδίκασε να ζει στο σκοτάδι και στη σιωπή, ένα μοναχικό μικρό αγρίμι ανίκανο να ενταχθεί στην κοινωνία. Αρκούσε μια δασκάλα με όραμα και πάθος και η δική της παθιασμένη ψυχή για να την απελευθερώσουν από τα δεσμά της: Η Helen Keller γνώρισε τον

κόσμο, χωρίς να τον δει ποτέ, ένοιωσε τον συνάνθρωπό της χωρίς να τον ακούσει και επικοινωνήσε τις σκέψεις της χωρίς να μιλήσει. Σύμμαχος και συνοδοιπόρος της η εξαιρετική δασκάλα της Anne Sullivan και όπλο της το κοφτερό μυαλό της, η αγάπη της για τη γνώση και η επιθυμία της να ζήσει με αξιοπρέπεια. Τα κατάφερε ακόμα καλύτερα από όσο είχε φανταστεί! Η Hellen Keller ξεκίνησε τη ζωή της ως ένα ανήμπορο πλασματάκι... όταν έκλεισε τα μάτια της 70 χρόνια αργότερα ήταν μια Ακαδημαϊκός, μια συγγραφέας, μια γυναίκα ελεύθερη... Μιλώντας για την αδυναμία της να δει εξηγούσε: «μπορώ να δω, κι αυτό με κάνει ευτυχισμένη, γιατί αυτό που εσείς αποκαλείτε σκοτάδι, εγώ το λέω χρυσό: δεν μπορώ να δω τον κόσμο που φτιάχνουν οι άνθρωποι αλλά μπορώ να δω τον κόσμο που έφτιαξε ο Θεός...»

Επηρεασμένη από την Παιδεία στην Ελλάδα (και στον κόσμο) σήμερα σκέφτομαι την αντίφαση: Μια δασκάλα σαν την Anne Sullivan μπορεί να πάρει ένα παιδί που δεν βλέπει, δεν ακούει, δε μιλάει και να το κάνει να αντιληφθεί τον κόσμο της γνώσης και να τον κατακτήσει... αλίμονο από το δάσκαλο που θα πάρει στα χέρια του ένα παιδί που έχει όραση, ακοή και ομιλία και θα το παραδώσει στην κοινωνία τυφλωμένο, αδιάφορο και άβουλο: να μην βλέπει γύρω του, να μην αντιλαμβάνεται όσα συμβαίνουν και να παπαγαλίζει άκριτα απόψεις άλλων...

Υ.Γ. Στο παρακάτω Video μια σπάνια συνέντευξη της Sullivan όπου η Keller καταφέρνει να πει στο τέλος "I am not dumb now!" (δεν είμαι πια άλαλη)

Πηγές: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ- fdathanasiou.wordpress.com